

Znám přelaskavé náručí

Předehra: poslední řádek („já volám k výšinám“)

$\text{♩} = 112$ **D** **D** **D** **D**

1. **Ž** Znám pře-las-ka- vé ná- ru-čí, znám mi- lý, klid-ný dům,

5 **A7** **A7** **F#mi** **D**

to Ma-ri- i- no ná- ru-čí, to Pá-na mé-ho dům.

9 **E7** **A** **D** **E7** **D** **E7**

Ref: **M** Ma-ri - a. **V** Já vo-lám, tě vo-lám, Ma- ri- a, Mat-ko, sláb jsem sám,

15 **E7** **A** **D** **E7** **D** **A** **A7**

já vo-lám tě, vo-lám, rád chci jít s te-bou k vý- ši-nám.

2. **Ž** Znám krásnou horu vysokou, znám strmou cestu k ní.
Kdo podá ruku pomocnou, to srdce moje ví.
3. **Ž** Znám něžnou ruku pomocnou, znám povzbudivý zrak.
S ní přejdu všechna úskalí, cíl nezastře mi zrak.
4. **Ž** Znám na vrcholcích bílý sníh, cíl nad nimi svůj znám.
Tam čeká na mě krásný dům, v něm Maria a Pán.